

UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
GRØNLANDS LANDSRET

D O M

afsagt af Grønlands Landsret den 29. juli 2026 i ankesag

Sagl.nr. 26/15537

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

Født den Dato 1983

Advokat Marie Louise Frederiksen

Sermersooq Kredsret afsagde dom i 1. instans den 28. april 2026 (kredsrettens sagl.nr. KS-SER-264-2026).

Tiltalte blev ved kredsrettens dom fundet skyldig i forhold 1 og frifundet i forhold 2. Forhold 2 er ikke omfattet af anken.

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Tiltalte har påstået frifindelse.

Anklagemyndigheden har på vegne af afdødes pårørende taget forbehold for nedlæggelse af påstand om godtgørelse og erstatning. Der er ikke fremkommet yderligere for landsretten.

Doms mænd

Sagen har været behandlet med domsmænd.

Forklaringer

Vidnerne Vidne 13, Vidne 9, Vidne 3, Vidne 11, Vidne 4 og Vidne 8 har i det væsentlige forklaret for landsretten som i første instans. Der er endvidere afgivet forklaring af Vidne 15, tidligere Person 4 og Vidne 16.

Vidne 13 har supplerende og forevist foto, ekstrakten side 41, forklaret bl.a., at det er ham, der har taget billedet. Det var det første billede, han tog. Da de ankom til fordelingsgangen, var døren ind til depotrummet lukket. Døren, man på billedet kan se læne sig op ad madrassen, stod oprejst mod den bagerste væg, men faldt ned over afdøde, da de trak ham ud. Afdøde lå således oprindelig længere inde i rummet, end det fremgår af billedet. Han kunne tydeligt genkende en forrådnelsesduft i rummet. Han var ikke på nogen måde i tvivl om, at afdøde var død. Han husker ikke, hvor langt ud de trak afdøde, men fødderne lå indenfor dørkarmen, da de fandt ham. Han husker heller ikke, om døren ind til depotrummet var åben eller lukket, da de ankom.

Der var blod ved afdødes hoved. Den plamage af blod, der ses på foto, ekstrakten side 55, var en, der blev afsat i forbindelse med, at de fik afdøde ud af depotrummet. Han bemærkede ikke plamagen, da de ankom. Han husker ikke, om de trak afdøde hele vejen ud af depotrummet, eller om de løftede ham og vendte ham om. Der var uenighed om, hvorvidt der skulle ydes førstehjælp på stedet. Derfor begyndte portørerne at gøre det. Han husker ikke, om der var andre blodspor i fordelingsgangen. Da de straks mistænkte drab, tog de kun ét billede og lukkede herefter gerningsstedet. Derfor husker han ikke så meget om, hvordan det så ud indefra. Deres procedure er, at de får alle mennesker ud, og tager billeder af alle, der har været i nærhedens, sko og såler. Han tog også et enkelt billede af et aftryk, der var afsat inde i depotrummet, da han vidste, at det var portørens aftryk, der var afsat i forbindelse med flytningen af afdøde. Portørerne var således med til, at få afdøde ud af depotrummet. Madrassen, der står i gangen, var den, der stod lænet op ad væggen ved siden af afdøde. Døren stillede de op ad væggen inde i rummet. Han husker ikke, hvem der trak madrassen ud.

Forevist foto, ekstrakten side 307, har han forklaret, at han ikke lagde mærke til stenen, da han var på stedet.

Vidne 9 har supplerende forklaret, bl.a. at han lige efter Vidne 15's, tidligere Person 4 løsladelse talte med ham. De talte om, at det måske var tiltalte, der havde gjort det. Det var efter, de havde set, at tiltalte havde været i retten. Vidne 15, tidligere Person 4 opførte sig meget mærkeligt overfor vidnet. Han ved ikke, om Vidne 15, tidligere Person 4 sagde mere.

Han talte også med Vidne 15, tidligere Person 4 i den periode, hvor afdøde var savnet. Det gik op for ham, at afdøde var savnet, da han blev efterlyst. Han ledte efter ham. Afdøde gik normalt til banken hver fredag, og han kunne ikke forstå, at han ikke kom. Så tog han til sin faster og onkel og derfra til Maximut for at drikke sig fuld. Sidst, han så afdøde i live, var nok omkring onsdag hos sin faster. Han efterlod afdøde her og tog selv på arbejde. Vidne 15, tidligere Person 4 opsøgte ham, da han fik fri fra arbejde. Vidne 15, tidligere Person 4 viste ham sine hænder, hans øjne var røde. Vidnet spurgte Vidne 15, tidligere Person 4, hvor afdøde var henne. Vidne 15, tidligere Person 4 havde drukket. Han lugtede af akvavit og var beruset. Han bad vidnet om at lugte til sin mund og sagde, at han prøvede at blive ædru. Vidne 15, tidligere Person 4 fortalte, at han ikke vidste, hvor afdøde var. Han ved, at Vidne 15, tidligere Person 4 og afdøde var blevet set sammen ved siden af Blok 3 i herberget, hvor de drak sig fulde. Han fortalte Vidne 15, tidligere Person 4, at han ledte efter afdøde, og at afdøde ikke var i herberget. Vidne 15, tidligere Person 4 ledte ikke efter afdøde. Vidnet ledte nok efter afdøde i 3-4 dage eller deromkring. Han var bekymret for om der var sket afdøde noget ondt. Afdøde var i dårligt selskab og røg hash. Vidnet plejede altid at holde øje med, om afdøde var ok, og han gav ham penge. De sås næsten hver dag, hvor de mødtes udenfor. Nogle gange kom afdøde gående med en pakke med 6 øl. Det var usædvanligt, at han ikke havde set afdøde i så lang tid.

Efter Vidne 15, tidligere Person 4 blev løsladt, mistænkte han ikke længere Vidne 15, tidligere Person 4. Han begyndte dog at mistænke Vidne 15, tidligere Person 4 igen. Det skyldtes, at Vidne 15, tidligere Person 4 hele tiden skiftede udsagn. Først sagde han, at han ikke havde været sammen med afdøde, for dernæst at sige at de havde drukket sammen. Han talte med Person 12. Vidne 15, tidligere Person 4 var der også. Person 12 sagde til ham, at hun godt vidste, at det ikke var vidnet, der havde gjort det. De snakkede også om tiltalte, og om at han var blevet

tilbageholdt og mistænkt. De mistænkte også selv tiltalte. Det skyldtes også, at han havde hørt, fra en anden, at tiltalte havde gjort det tidligere.

Foreholdt sin forklaring til politiet, jf. ekstrakten s. 881 sidste afsnit til side 882, 1. afsnit, har vidnet bekræftet, at han har forklaret sådan. Foreholdt, at han i kredsretten forklarede, at Vidne 15, tidligere Person 4 sagde noget om en sten med blod på, har han forklaret, at Vidne 15, tidligere Person 4 opførte sig meget mærkelig. Vidne 15, tidligere Person 4 sagde, at der var blod på stenen, og at det var på grund af dna'et, at man mistænkte tiltalte. Han ved ikke, om Vidne 15, tidligere Person 4 og tiltalte kendte hinanden. Det har han ingen anelse om. Han kender ikke nogen af dem.

Vidne 15, tidligere Person 4 har supplerende forklaret bl.a., at afdøde var hans rigtig gode ven.

De var uadskillelige. De har boet på samme herberg på samme værelse i 3 år. De var altid sammen. Forevist kalenderoversigt forklarede han, at sidst, han var sammen med afdøde, var torsdag den 3. oktober 2024 foran Brugsen i Nuuk. Han sagde til afdøde, at de skulle tage ud til Herberget, men afdøde ville ikke med. De aftalte i stedet at mødes næste morgen fredag ved banken kl. 9.30. Herefter gik de i hver sin retning. Afdøde fulgtes ikke med nogen, og han ved ikke, hvor han tog hen. Han undrede sig over, at afdøde ikke mødte op næste dag foran banken. Det plejede han altid at gøre. Efter at have ventet på ham et stykke tid, tog han til Frelsens Hær. Afdøde havde haft karantæne fra herberget, men ham bekendt, var den ophørt. Foreholdt, at han til retsbogen under en tidligere fristforlængelse skulle have forklaret, at afdøde havde karantæne, og at det var derfor, han ikke tog med på herberget, forklarede han, at det godt kan være, at han sagde sådan, men han fastholder, at karantænen var ophørt. De måtte dog ikke komme på herberget, når de var høje eller berusede, og det var afdøde ofte. Så sov afdøde i Blok 3 hos Person 13.

Det gik op for ham, at afdøde var savnet, da han selv blev anholdt og iført håndjern. Afdøde havde efterladt sin mobiltelefon på herberget. Han havde taget den med for at aflevere den til ham. Foreholdt sin forklaring til samme retsbog, og at han her skulle have forklaret, at han havde lånt telefonen af afdøde og derfor var i besiddelse af den, fastholdt han, at han havde taget den med fra herberget for at give den til afdøde. Han lånte dog også af og til telefonen, for at spille på Oddset. Det armbånd, han havde på ved anholdelsen, var en gave fra afdøde.

Han har set tiltalte i Blok 4 hos Person 14, og hos Frelsens Hær. Han ved ikke om afdøde kendte tiltalte. Foreholdt, at Vidne 9 har forklaret, at han har talt med vidnet om tiltalte, forklarede han, at Vidne 9, da vidnet blev løsladt, ville høre, hvem der havde gjort det. Vidne 9 spurgte således, hvad der var sket, og det forklarede han ham. Han sagde det, han havde hørt i retten og nævnte også navne.

Da han var sammen med afdøde torsdag aften foran Brugsen, ville afdøde som altid låne penge eller cigaretter. Det sagde han nej til og spurgte, om de skulle tage til herberget. Afdødes humør var fint og normalt. De havde fået en enkelt øl og røget hash. De havde ikke mere at drikke, måske fik han selv 3-4 øl, men ikke andre former for alkohol. De var begge to helt normale.

Foreholdt at Vidne 9 har forklaret, at han blev opsøgt af vidnet på sit arbejde, og at vidnet viste ham sine hænder, har han forklaret, at han ofte tager hen til vidnets arbejde for at sige hej. Han gjorde det dog ikke denne dag. Det var en anden dag, før forurettede var forsvundet. Han ved ikke hvad Vidne 9 taler om, når han siger, at han viste ham sine hænder.

Foreholdt sin afhøring til politiet, jf. ekstraktens side 1870, næstsidste afsnit, har han forklaret, at det er rigtigt, at han har forklaret sådan. Akvavitflaskens indhold drak han samme dag, onsdag, udenfor Frelsens Hær sammen med mange andre, men ikke afdøde. Det var dagen efter om torsdagen, han var sammen med afdøde.

Han går ud fra, at afdøde lånte penge af Person 15. Afdøde plejede altid at spørge Person 15, om han kunne låne penge. Han kender ikke Person 15's efternavn. Afdøde var ikke meget sammen med Person 15, der er 10-20 år ældre. Afdøde havde ikke en kæreste. Det var ikke noget, de talte om. Han ved ikke hvem, der har gjort det. Han ved heller ikke om afdøde var uvenner med nogen. De havde det begge fint, da de skiltes.

Blok 1 er ikke et sted, han har været sammen med afdøde. Han har kun været på 1. sal hos Person 16 også sammen med afdøde, men det er lidt lang tid siden. Om torsdagen den 3. oktober 2024 bankende de på hos Person 16, men da hendes kæreste

ikke var hjemme, ville hun ikke lukke dem ind, og de tog direkte til bymidten. De var ikke andre steder i Blok 1. Der var ikke andre end ham og afdøde på det tidspunkt. Han ved ikke, om afdøde kender andre end Person 16 i Blok 1, eller om han har besøgt hende uden vidnet. De kender hende begge lidt, fordi de har besøgt hende. Afdøde har for lang tid siden overnattet hos Person 16 én gang. Han tror, at afdøde ellers overnattede i Blok 3.

Foreholdt ekstrakten side 1871, afsnit 3, har vidnet forklaret, at han og afdøde tog hen til Person 16 i Blok 1 om torsdagen, men hun ville ikke have besøg.

Vidne 3 har supplerende forklaret bl.a., at tiltalte havde livstidskarantæne, men alligevel kom til herberget. Tiltalte fremstod helt normal og rolig. Tiltalte var klædt i sort, der var ikke spor af blod på tøjet. Det ville have været tydeligt at se, hvis tiltalte havde haft størket blod på sig. Man kan vaske sit tøj på herberget, når på døgnet man ønsker det. Det er gratis. Tiltalte havde en sort vinterjakke på. Forevist foto, ekstrakten side 2026, har han forklaret, at det ikke var den jakke. Det var en varmere vinterjakke.

Forevist foto, ekstrakten side 823, har han forklaret, at han godt kan genkende logbogen. De overnattende skrev sig selv ind. Tiltalte skrev sig således selv ind under hans opsyn. Det tog ikke mere end et par minutter. Tiltalte forklarede kort, at han havde været der før. Da han næste morgen kl. 06.45 vækkede alle, var tiltalte der ikke. Han ved ikke, hvornår tiltalte forlod stedet. Han husker ikke, om tiltalte havde efterladt sine ting.

~~Retsgenetiker~~ Vidne 11 har supplerende forklaret bl.a., at kredsrettens gengivelse af hans forklaring fremstår noget rodet. Han kan genkende noget og andet er direkte forkert. Han kan dog bekræfte, at han var inde på de forskellige emner.

DNA-beviset er baseret på, at et menneske som udgangspunkt har samme DNA i alle celler. Hvis man afsætter noget materiale, vil man kunne finde pågældendes DNA-profil. Man udfinder områder i DNA som erfaringsmæssigt varierer fra person til person. Det gør, at man kan skelne forskellige personer fra hinanden ud fra deres DNA-profiler. Når en DNA-profil er fundet på et gerningssted, kan man

udregne hvor sandsynligt det er at observere DNA-profilen, hvis den mistænkte person har afsat det biologiske materiale, som profilen stammer fra. Tilsvarende kan man udregne, hvor sandsynligt det er at observere DNA-profilen, hvis en tilfældig anden person har afsat det biologiske materiale. Forholdet mellem disse sandsynligheder kaldes likelihood ratio. Hvis DNA-profilen stemmer helt overens med mistænktes profil, vil likelihood ratio oftest være mere end 1 mio. Dvs. det er 1 mio. gange mere sandsynligt at observere profilen, hvis den stammer fra mistænkte, end hvis den stammer fra en tilfældig anden person.

Forhåndsodds er det rettens opgave at vurdere. Det er således retten, der skal vurdere, hvor sandsynligt det, ud fra sagens øvrige omstændigheder og før resultaterne fra analysen af DNA-profilen tages i betragtning, er, at mistænkte har afsat DNA profilen.

Når forhåndsodds ganges med likelihood ratio fås odds for, at mistænkte har afsat profilen efter at resultaterne fra DNA analysen tages i betragtning. Hvis forhåndsodds er små, vil det således kræve en stor likelihood ratio for at få høje odds for, at mistænkte har afsat DNA-profilen - og omvendt. Dvs. man kan ikke udelukkende ud fra DNA analysen vurdere sandsynligheden (odds) for, at DNA-profilen stammer fra den mistænkte. På baggrund af en likelihood ratio på 1 mio. kan man altså ikke sige, at det er 1 mio. gange mere sandsynligt, at DNA-profilen stammer fra mistænkte.

Forevist erklæring ekstrakten side 364, og at der står, at der er fundet DNA fra en person af hankøn, på både område 1 og 2, har han forklaret, at når vi sammenligner dnaprofilerne så kan vi se, at de er identiske, og det betyder, at det kan stamme fra samme person.

DNA sidder bedre fast på en ru fremfor en glat overflade. Når man sikrer materiale, sker det oftest på en fugtet vatpind, eller man klipper et lille stykke beklædning ud.

Forevist stenen, ekstrakten side 307, forklarede han, at han ikke kan sige om det er nemt eller svært at sikre et spor herfra. Et fugtigt spor smitter nemmere af end et vådt spor. Her udtaler han sig ikke som retsgenetiker, men som familiefar. Hvis

der er våd ketchup på en trøje, smitter det lettere af på det andet tøj i snavsetøjskurven, end hvis det er tørt.

Foreholdt ekstrakten side 364, og at det heraf fremgår, at der på koster 47 – et tv, er fundet materiale fra mere end 3 personer, har han forklaret, at det betyder, at der er dna fra mindst 4 person. Hvis der står mindst 3 personer, er det fra 3 personer eller mere.

Foreholdt ekstrakten side 369, har han forklaret, at de har konkluderet således, idet man arver et sæt DNA fra sin mor og et sæt fra sin far. Alle har to sæt kromosomer og to sæt DNA- faktorer. Der er afsat 7 DNA-faktorer. Eftersom hver person afsætter 2 DNA-faktorer, må det være fra mindst 3 personer, og da der er afsat et y kromosom, kan man også konkludere, at mindst én af personerne må være af hankøn.

Forevist ekstrakten side 511, vedrørende materiale fra forurettedes endetarm, koster nr. 17, har han forklaret, at forståelsen af sædcellefraktion og restcellefraktion fremgår af det vedhæftede bilag, jf. ekstrakten side 515, og forklarede dette nærmere.

På DNA-profilerne, ekstrakten side 512 kan vi se, hvad resultatet er. Profilerne i sædcelle og restcelle-fraktionen er identiske og kan dermed stamme fra samme person af hankøn.

Vidne 16 har forklaret bl.a., at hendes rolle er at se på sporafttryk, herunder fingeraftryk, og andre personafttryk. NKC hjælper således politiet med at finde ud af, hvem der har afsat et givet finger/hånd/fodafttryk.

Hvis den første sagsbehandler konstaterer, at der er minimum 10 detaljer overensstemmende med en person, går det videre til godkendelse hos en prokorist. Det er her, hun kommer ind i billedet. De har en database, hvor de i kortere eller længere tid afhængig af vedkommende generalieblad gemmer pågældendes aftryk. I dette tilfælde havde de tiltaltes fingeraftryk i databasen, hvorfor der fremkom et match.

Hypotesen er, at der ikke findes to ens finger- eller håndaftryk. Man kan således godt, selvom de helst ikke vil bruge den term, sige, at et aftryk er unikt.

Inkonklusiv vil sige, at man på baggrund af sporets eller personens beskaffenhed, ikke kan finde tilstrækkelig information til at be- eller afkræfte identiteten. I det ene tilfælde kunne de finde 7 ud af 10 detaljer, der stemte overens med tiltalte. Det skyldes bl.a. at et håndaftryk afsat i blod, kan være sværere at identificere, idet det kan være svært at vurdere, hvor linjerne ligger.

På kondompakken fandt de flere detaljer, men fandt det alligevel mest sikkert at betegne det inkonklusivt.

Forevist sten med blod, jf. ekstrakten side 307, har hun forklaret, at hendes umiddelbare svar er, at det ikke er muligt at finde et fingeraftryk på en sådan sten. Hun er dog ikke laboratorieekspert, og det bør være en sådan, der svarer.

Hvis man gerne vil fjerne et håndaftryk, kan det godt lade sig gøre.

Vidne 4 har supplerende forklaret bl.a., at det var første gang tiltalte besøgte hende. Hun havde det fint med det. Hun husker ikke, at hun var utryg ved tiltalte. Da politiet kom, troede hun, at det var fordi, der var larm fra naboerne, som altid skændtes. Hun havde ikke regnet med, at politiet ville komme ind til hende. Tiltalte var helt stille og rolig, og tog tøj og sko på, da hun fortalte ham, at nu kommer politiet. Hun ved ikke om tiltalte troede, at politiet kom efter ham. Hun kender ikke tiltaltes normale adfærd. Det virkede som om, han søgte et trygt sted hos hende.

Foreholdt, at hun i kredsretten har forklaret, at tiltalte nogle gange sov hos sin lillebror, har hun forklaret, at det var hans lillesøster, Vidne 5, han overnattede hos. Vidne 5 kunne dog ikke lide det. Hun var bange for at blive smidt ud, da hun ikke måtte have overnattende gæster.

Vidne 8 har supplerende forklaret bl.a., at hun så madrasserne ~~udenfor ved containeren~~. Hun husker ikke, hvornår hun så dem første gang.

Foreholdt afhøringsrapport af 4. oktober 2024, ekstrakten side. 1072, har hun forklaret, at hun ikke husker, om hun har forklaret til politiet, at det var den 3. oktober 2024, hun så madrassen. I dag kan hun ikke huske, hvilken dag det var. Hun blev forskrækket, da hun så den og tænkte, at der måske var en, der havde født.

Den mand, hun så virkede måske stresset. Han smilte ikke.

Tilbageholdelse

Tiltalte har været tilbageholdt siden den 12. oktober 2024.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af oplysningerne i anmeldelsesrapporten, at der den 4. oktober 2024 kl. 10:22 indgik en anmeldelse til Grønlands Politi, om at der var fundet en livløs mand i et depotrum, beliggende Adresse 1, i Nuuk (Blok 1). Manden, Forurettede 1, blev kort efter erklæret død.

Afdøde blev fundet liggende i en blodpøl i depotrum 1, og det må efter de tekniske erklæringer og oplysningerne om fundet af blodspor fra afdøde, herunder drypmønstre i fordelingsgangen, samt stænkspor i depotrum 2 lægges til grund, at gerningsstedet var depotrum 2, og at afdøde herefter var blevet flyttet til depotrum 1, samt at en blodig madras fra depotrum 2 var blevet flyttet til en affaldscontainer udenfor bygningen. Det fremgår endvidere, at der var direkte adgang fra gaden til fordelingsgangen og herfra til depotrum 1 og 2.

Landsretten lægger efter indholdet af obduktionsrapporten med supplement og de tekniske erklæringer til grund, at afdøde var blevet dræbt som beskrevet i anklageskriftet, som følge af de mange kvæstelser i ansigtet med underliggende knoglebrud og brud af kraniebunden med deraf følgende blødning.

Tiltalte har ikke ønsket at udtale sig under hovedforhandlingerne i kredsretten og landsretten. Tiltaltes forklaring under grundlovsforhøret og til politiet om sin færden på gerningstidspunktet har været usammenhængende og uoverensstemmende og modsiges på væsentlige punkter af vidneforklaringer i sagen. Herefter og efter oplysningerne om tiltales mentale tilstand finder landsretten, at forklaringen, i det

omfang den ikke understøttes af andre omstændigheder i sagen, må tilsidesættes som utroværdig.

Det kan efter de samstemmende vidneforklaringer og som ubestridt lægges til grund, at både tiltalte og afdøde i den i anklageskriftet anførte periode drak meget alkohol og røg hash, og at de som hjemløse færdedes i området ved Blok 1, hvor i hvert fald tiltalte har overnattet i bl.a. opgange og depotrum.

Der er 2 steder på den blodige madras fundet ved containeren, 3 steder på en ligeledes blodig madras fundet på gerningsstedet, udvendigt og indvendigt på håndtaget ind til gerningsstedet, samt på overkanten af et tv stående på findestedet, fundet DNA som med meget stor sandsynlighed stammer fra tiltalte.

Yderligere er der i negleskrab fra afdødes højre hånd og på afdødes venstre håndryg fundet dna, der med meget store sandsynlighed stammer fra tiltalte.

På den bluse, som tiltalte havde på ved anholdelsen, er der på højre ærme ud og indvendigt fundet dna, som - sagens øvrige omstændigheder taget i betragtning - med stor sandsynlighed stammer fra afdøde.

Der er endelige på en bøjle, fundet hængende på døren ind til gerningsstedet, og på et udskåret træstykke fra gerningsstedet fundet hånd og/eller fingeraftryk, bl.a. afsat i afdødes blod, som det efter oplysningerne i den daktyloskopiske undersøgelse sammenholdt med forklaringen afgivet af daktyloskopitekniker Person 17 kan lægges til grund, stammer fra tiltalte.

Efter en samlet vurdering af de ovennævnte dna-og håndaftryksfund, samt omstændighederne i øvrigt, finder landsretten, at det med den fornødne sikkerhed er bevist, at tiltalte dræbte Forurettede 1, på den i tiltalen anførte måde og herved havde det fornødne forsæt til drabet. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af kriminallovens § 86, stk. 1.

Tiltalte er tidligere fundet skyldig i manddrab. Efter indholdet af den retspsykiatriske erklæring med beskrivelser af tiltalte samt Retslægerådets

erklæring af 3. juli 2025, lægges det til grund, at tiltalte er omfattet af den personkreds, der er beskrevet i kriminallovens § 156, stk. 1, og at der foreligger en ganske betydelig risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet.

Landsretten finder herefter og i overensstemmelse med de afgivne erklæringer, at tiltalte som den mest formålstjenlige foranstaltning til forebyggelse af yderligere lovovertrædelser, skal anbringes på dansk psykiatrisk hospital, jf. kriminallovens § 157, stk. 1.

Landsretten stadfæster derfor kredsrettens dom i det påankede omfang.

THIKENDESFORRET:

Kredsrettens dom stadfæstes i det påankede omfang.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Dommer